

Evaluatie van het beleid inzake daklozensteun in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Het Rekenhof stelde vast dat het aantal daklozen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest blijft groeien (van ongeveer 1.800 in 2008 naar meer dan 4.180 in 2018). Daarom heeft het de daklozensteun van dat gewest geëvalueerd.

Door de bevoegdheidsverdeling zijn zeven overheden, buiten de lokale overheidsdiensten, bij dat beleid betrokken, namelijk de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), de federale Staat, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het Rekenhof heeft zijn audit toegespitst op de acties van de GGC, die de voornaamste subsidiërende overheid in Brussel is. Uitgaande van de bevindingen over die essentiële schakel kunnen de tekortkomingen in het globale systeem van de strijd tegen dakloosheid worden geïdentificeerd. Op het terrein binden heel wat, vaak gesubsidieerde actoren de strijd tegen dakloosheid aan.

Naar aanleiding van een resolutie van het Europees Parlement die op 16 januari 2014 werd goedgekeurd en een samenwerkingsakkoord dat op 12 mei 2014 werd gesloten tussen de federale entiteit en de deelstaatentiteiten, heeft het Verenigd College van de GGC zich ertoe verbonden vanaf het begin van de legislatuur 2014-2019 een krachtdadig en performant beleid te ontwikkelen om die situatie aan te pakken. Dat beleid heeft verschillende facetten, namelijk preventie, opvang en re-integratie.

Het Rekenhof wijst vooreerst op het gebrek aan overleg tussen de verschillende tussenkomende partijen, die elk hun eigen pad uitstippelen, en op het feit dat er onvoldoende nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is.

Door die ontoereikende informatie kan geen coherente strategie worden gedefinieerd, noch de te ontplooiën acties om die uit te voeren. Het is daardoor ook moeilijk te bepalen hoeveel financiële middelen nodig zijn en het belemmert een vlot beheer van de instroom (personen die in dakloosheid verzeilen) en uitstroom (re-integratie van daklozen in de maatschappij en herhuisvesting). Het Rekenhof wijst tot slot nog op de verzadiging van de structuren voor onthaal, noodopvang en re-integratie.

De Brusselse overheden hebben recent verschillende maatregelen genomen met het oog op die re-integratie, maar ze hebben weinig zicht op de effecten ervan en botsen op het algemene probleem van het woningtekort voor mensen in nood.

Het Rekenhof beveelt tot slot aan het onontbeerlijk overleg tussen de verschillende overheden en met de veldwerkers te versterken. Het beveelt eveneens aan een systeem van beheer-informatie te ontwikkelen om gecoördineerde, duidelijke en meetbare doelstellingen te kunnen vastleggen. Tot slot pleit het ervoor de maatregelen goed te keuren om die doelstellingen te halen en resultaatsindicatoren te bepalen waarmee de doeltreffendheid van de te implementeren acties kunnen worden geëvalueerd.